

TIDSVARVET

Lösnummerpris: 15 öre.

Nr 39. 25 sept.

Nr 39. 4 ärg. 1926

Tidevarvet N:r 39

Den arma Kleopatra handlar om programmet vid den nya Folkteaterns löfestsändande start.

"Slut på kriget mellan oss" var Frankrikes ord till Tyskland vid Genèvekonferensen.

Dagens ledare, *Havets arbetarkor*, handlar om attackerna mot de sjöfarande kvinnornas utkomst.

Gammalt och nytt försvar är ett inlägg i frågan om vår trygghet mot replik av reaktionerna.

Ur diktsamlingen *Vallfarten till fästerlandet* av Harry Blomberg, som utgivits på *Wahlström* och *Waldström* förlag, ha vi tillätit oss meddela några karaktäristiska utdrag.

Fjärde kvartalet

Skulle Tidevarvet vilja utvärdera till det vidga uttrycket av sina läsare och pränummeranter. Vi önska därför kunskapsprenumerationer för följande kvartal för

EN KRÖNA.

Det bör icke vara svårt för den som våra läsare, som vilja följa tiden i den tid, som tillägnas denna bekanta för detta billiga sätt att bli förtrogen med Tidevarvet. Ett bra sätt är också att skänka bort tidningen till utvalda personer.

Vår tidning vill läsarens att bevilja det följande till ett par åren. Vi ha varit oss till oss, att tidningen icke bara är äro ut i så sak som närmast skänka den, utan att vår läsarens också betraktar tidningens äro som sin sak.

Starkt oss i denna överlystade genom att öftra Tidevarvet billigaste pränummeration till en frampån.

Även en annan vänskapstjänst är det våra pränummeranter om. Det är att fylla det brödet, som medföljer namnet, med adresser på personer, som kunna tänkas intresserade att få pränummerer av Tidevarvet, och så inlämna det snarast möjligt.

En ny arbetssätt börjar.

Det gäller att ta nya tag igen.

Oliga Eld Dahl
Modemagasin
Kungsgatan 53. Tel. 108 52
STOCKHOLM

Skad nimeshyllning genom
Blomsterfonden
Tel. Blomsterfonden.
Ådr. Arsenalsgatan 6, n.b.
STOCKHOLM

Konstlig
Barneets Lycköppning
berättles genom *Förälsningshemmet* och
Dansorners samt
DE BLINDAS FÖRENING
Majorsgatan 12. STOCKHOLM.

Den arma Kleopatra

En ny teater och en ny Shakespeare

Det är alltid glädjande att möta entusiasmen och initiativkraft, att finna människor med vitalitet, mod och nerver att våga något. Det är därför man med glädje hälsar den nya folkteaterns start i Stockholm, som för övrigt inte är det enda tecknet till uppbyggnad av vårt teaterliv efter senaste tidens missmod, undfallenhet och katastrofer. Den nya Folkteatern, som lånar lokal av Konserthuset, har lalljetpriser, som föga översäga biografernas, och den ger ändå publiken mötet med levande människor, levande ansikten och röster. Företagets ledare, direktör Ernst Eklund, och regissören, doktor Per Lindberg, ha börjat i det kyfliga Stockholm med sin tro på företaget och en entusiastisk skådespelargrupp som sina största tillgångar. De tro, att publiken längtar till och kan förtä det stora dramat, den stora komedin. De tro också, vad som är djävlar, att publiken kan få glädje och stämning av teater utan hela den stora apparat med dekorationer och scenanordningar, som annars alltid anses nödvändigt för att ge åskådarna den illusion, de ändå äro för blärsade att få.

Uppsättningen av Shakespeares *Antonius och Kleopatra*, som vår inledningsprogrammet, byter nästan på ett brutalt sätt med denna tradition att åskådaren behövar yttre illusion för att ryckas med.

Stycket med sin rad av tablåer spelas på Konserthusets estrad sådan den utgått ur arkitektens hand och utan scenförändringar i vanlig mening. Åskådaren får tänka sig än Alexandrias och Kleopatras palats, än Rom, än Sextus Pompeji, Antoni eller Octavians fästläger, än Kleopatras museum utan att fonden ändras. Scenförändringarna, som bestå i ombyte av färg på scenljuset eller i resandet av ett sidentallet eller segel eller inplacering av soffor för romanernas liggande bord, försigga mitt för

åskådarnas ögon. Det är ungefär som det skeddde, då Shakespeares stycken spelades av hans egen trupp med dess primitiva resurser. Men det märkliga är, att dessa scenanordningar, utförda av scenarbetare-aktörer i styckets kostymer, äro inarbetade i skådespelet och tillhöra dess rytmi, så att de bli ett tillhöll till stycket liksom musiken bakom scenen är det. Man vet icke när scenförändringen börjar och den nya tablån tar vid — allt detta är ett.

Ehuru apparaten är så enkel, att en koncentrerad utan någon omnäring kan tjäna som scen, gör åskådaren icke miste om färgernas fröjd. Tvärtom, den vid biografens tysta svartvita scenen vana publiken får hela tiden glädjas åt färgrytning och färgharmonier.

Motsatsen mellan Rom och Egypten, som genomgår hela stycket, markerades genom att hålla Orienten i rött och Occidenten i blått. Kleopatras präktfulla skrudar fick symbolisera den sagolika präkt, varmed legender om augusti bonus äro hemska behållna och hov. Trumviren, fältherren Antonius, var klädd i rött till tecken att han erhölet av Orienten i Kleopatras persön.

Det är ingalunda de utprägnade konstrierna, ej heller den icke utprägnade konstnären, agissörens, fel att Shakespeares drama icke ger hela världigheten i strölen mellan Orient och Västerland, mellan mans- och kvinnovärld, mellan Kleopatras härskaresvilja i brytning mot Octavians. Stycket har underbart sköna smycken av Shakespeares visdom och gripande av enskildheter, den författaren ofta utan förändring lånar från Plutarκος, som i sin tur stöder sig på utgåvor av Kleopatras lifare. Men av den bekvämda, starka, ärolysta drothningen, envaldsfullheten över gift mäktigt rike, ser man intet spår. Årestår blott det personliga behag och den sexuella tjuskraft som vilken

orientalisk dam som helst kan säga, och som det är varje skådespelerska obetaget att fylla i rollen med. Fru Bosse gjorde i så måtto val som kunde göras, men Kleopatra blir bara en nyckfull, tränjuk kvinna med några glimtar av höghet, en kvinna, som alltid faller alla i talet, som till och med avbröt Antonius i hans sista ord.

Antonius är då av större mått. Han är krigsmannen, fältherren, som till en början bäres av Romarikens ännu oemotståndligt växande kraft, men som sviker sina romerska ideal, förspjåller sina möjligheter, bröter med sig själv genom utsvävningar, förlorar fattning och beslutsamhet och sin goda tur, som ej kan hejda olyckan, men i döden återvinner något av sitt gamla romerska själv. Men utan att ha en jämbördig kvinna till medspelare i dramet blir Antonius mindre och ömkligare än han skulle vara. Det var inte uteslutande fester och lidlighet, som kvarhållit Antonius i Alexandria och gjorde hans olycka. Det var en mäktig personlighet som fängslade honom. Djärva, världsfrämlande, politiska planer, storhetsvänniga och utan proportion till deras resurser, blevo deras olycka.

Deras öde, deras kärlek, deras undergång och död, som förvändade världens utseende, skulle haft andra mått men Shakespeare har icke anlagt stycket efter dem.

En kväll på Folkteatern, när Antonius och Kleopatra spelas, för in åskådaren i denna underbara värld och dessa underbara öden, och ger lust att fördjupa sig i dem med hjälp av andra källor än Shakespeare. Man blir upprekt, livets galna och myllret på dess teater av fantastiska öden liksom går upp för en, får färg av detta röda och blå, dessa röster, dessa snabla växningar. Med andra ord, Folkteatern har fyllt sin väsentligaste uppgift.

E. W.

»Slut på kriget mellan oss---»

Tyskland har tagit sin plats i Nationernas Förbund — äntligen. Invaltet har föregåtts av många svårigheter och strider och inte skett utan följolagssn, smussel i korten, intriger och kompromisser. Men den situation, som inte kunde klaras i mars har dock klarats nu i september. Tyskland har inträtt i Förbundet och fått sin ständiga plats i Rådet, där tre nya halvpermanent medlemmar göra det sällskap. Spaniens utträde ur Förbundet ter sig värst för Spanien självt.

Det var en stor stund, då den tyska delegationen, representant för Tyska

Riket, inträdde i möteslokalen med Stresemanns i spetsen och mottogs av församlingen av ordföranden och av Briand, som talade i namn av det första arvfiendelöset. Vid press har mest sysslat med bristerna i den förhandlingsprocedur, som föregick invalet och med att söka sak mot den svenska delegationen, men Briands tal, dagens höjdpunkt, har dock refererats. Likväl nå avtryckas några av dess mest betydelsefulla satsar. De betyda avslutningen av den tvåtusenåriga kampen om Rhén. De äro sanare och större än den man, som det blev givet att yttra dem:

"Messieurs, la paix, pour l'Allemagne et pour la France, cela veut dire que c'est fini, la guerre entre nous, c'en est fini de la serie de rencontres douloureuses et sanglantes dont toutes les pages de l'histoire sont tachées; c'en est fini des longs violences de deuil sur des souffrances, qui ne s'apaisent jamais, pas plus de sangres, plus de solutions brutales et guerres à nos differences... Arrière les fusils, les mitrailleuses, les canons! Place à la conciliation, à l'arbitrage, à la paix!"

Det sägs att Briand gjorde församling. (Forts. å sid. 6)

Tidningsblockaden

Så fort jag träder ut ur min dörr om morgonen, söker alltid min läck vätska, som inramas av kullarna blå komur. Det är väl samma kända som kommer många människor att läsa tidningen som första handling om dagen. Jag antar, att de dagar, då tidningen inte kommer, känna de sig som jag gör den morgon, då landstapet är försvunnet, utsläkt av en litidning. Men lika nöjefulltänke som det vare att ta fram gårdagens tidning igen, lika meningslöst vore det att sitta och stirra in i dimman.

Det blir nästan självklart, att man flyttar sin blick till de försvunna årens sanna värde. De ha fått ett helt annat värde, när de stå mot bakgrunden av den jämna, grå muren av dimma, en ny tydlighet och intresse.

Jag har fått en ny horisont med en konstur jag aldrig sett förr. Detaljer trada fram och påkalla uppmärksamhet: spindelvävarna i vyndarna, inlånade arkitektur och mönstret av skarv och björkar i vinden i väranderna, mossan på stråtarna, mossan på granarna, den blå omblunkan vid stambens fot, skallbaggen, som gett sig ut i sandstens valdiga öden. Den nya världen ger länge stoff till nya iakttagelser av stort intresse.

Åldres detsamma handen, när man står upp med att läsa tidningen.

Är det någon som försökt det en tid också i Sverige den senaste föreläsning, som intresserar i en ännu ännu östrik?

Vad man icke tänkt sig, händer först, det nämligen, att man vänder sig mycket fort vid att ingenting yta mer än vad som spörres på vägen eller i handhandleden av sokkens nyheter. Man stunker genom sällas hastigt tillhåll till utvärslid, då en nyhet skedd så långt som i Moskva och Moskva, ej mera.

Liver här en ny horisont. Perspektiv och appariturer förändras, en ny värld öppnar sig för den nya gränsen. Man tycker att det börjar hända så mycket i ens by, men den är icke förligare än för, det är bara det, att man ser, hur mycket som händer lokalt en stillhet, som endast är skenbar.

Man upptäcker att brunnsgrävningen hos granen är något mycket märkligt. Man har tid att höra på gamla historier om hur marken förtammes och vaterklorens utlorens lutar på denna plats av en hämndrigt tättarkning. Innan grävaren äntligen lunnar ner till vattnet, är det lika stor spänning som inför en valömgång. Man är lika nyfiken i kyrkan på den återkommande svenskanerkanen och hans planer, som någonsin på en förtroendetilltrösta. Problemet fiskekätigt och mor Katrina 70-årsdag, den nya konstutställningen, och tjänsterna på sitt te kraft från den ge illrädligt stoff till intressanta berättelser med återgående av hela långa samtal, som förtis i dessa åren. Människor, som icke nöta och belasta sitt minne med mängder av flyktiga fakta, ha ett underbart minne och kunna återge allting ordagrant, även falska rykten, när sådana kommas.

Men tyckes man misti också klyvjuktan var lika talat. Den, kallades, den var i nästa ögonen. Det var en händelse, fullt jämförlig med en frimjäll invasion. Nu försvarar världens gäng, sådan den avspjålades i ortspresen, alldeles ur samta. Nu talades bara om granen, som ledit motad med sitt kallebas av länsmannen, när han ville in på en väg, följande för speksam skäll. Nu berättades, hur förlidningsnämnden fick lång resa av en annan, som skaffat sig särskilt tillstånd av länsstyrelsen att sitta sina dagar.

Allt blev så märkligt, så uppehållande, så stort, att man icke tänkte på smatt. Det är egentligen detta, att allt blir så märkligt, som gör att man lönjar att fånga efter att dimman skall lättas och som gör att man häver blockaden av tidningsvärlden.

Husmoders arbete

består icke ringa del i utvärslidandet av de bästa inköpsklommorna. För livsmedel är valet lätt. I våra 129 butikter gäller prispriocin: högsta kvalitet till lägsta pris.

Konsumtionsföreningen Stockholm m. O.

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
 Reskap. 1 p. r. Stockholm.
 Suddator: T. T.
 Editör: Wägner.
 Mottagningskl. kl. 10-11.
 Telefon Norr 65 42.
 EXPEDITION:
 Telefon Norr 282 43.
 Konstör kl. 10-12 f. m., 5-8 e. m.
 PRENUMERATIONS PRIS:
 För 1/2 år kr. 5.50, halvår kr. 3.-;
 kvartal kr. 1.75; Lösnämner 15 öre.
 ANNONSPRIS:
 per millimeter
 Textsidan eller särskilt be-
 gjärt plac. 22 öre
 1 text 20 öre

Rylander & Olssons Boktryckeri
 STOCKHOLM 1926.

**Tidevarvets
 Rådfrågningsbyrå
 för förlärdar**
 Slussplan in
 torsdagar 9.30-10.30 f. m.

Mathilda Stael von Holstein
 Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
 Malmörsgatan 3, Stockholm.
 Telefon 244 88, Norr 244 19.
 Familjerätt. Hyresrätten. Testamen-
 ten. Bouppteckningar. Förfråg-
 ningar från landstegen besvaras om-
 gäande.

EVA ANDÉNS Advokatbyrå
 Inneh. Eva Andén. Ledamot av Sveriges
 Advokatsamfund.
 Lilla Vattug. 14. Tel. 7576, Norr 183 36.
 STOCKHOLM.
SPECIALITET: Familje- och arvsklag,
 Bouppteckningar och testamen-
 ten, förvaltningsuppdrag.
 Även skriftliga förfrågningar.

Advokat Hugo Lindberg
 Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
 Norrlandsgatan 8-10, Stockholm.
 Tel. 147 99, N. 101 50.

Infört genom
Stockholms Läkareförening
Dr Harald Österberg
 Inneh. Harald Österberg.
 Lung-, mag- och nersjukdomar.
 Hanterkaragatan 18-20, 2 tr., hiss.
 (invid Kungsholmsgränd).
 Mottags. vard. 3.30-5.30, sönd. 10.30-
 11 samt enligt avtal pr tel.
 Kungsh. 20 40.

Doktor Inez Laurell
 Söbylegatan 9 o. Söhlm. Tel. 741 71.
Homeopatisk behandling
 Tid för mottagning beställas
 per telefon, helst 9.30-10 fm.

Doktor Fähræus
 Hår- & Hudsjukdomar, Nersjukdomar
 Karlavägen 48, Stockholm.
 Mottagning enl. överenskommelse per tel.
 707 18, kl. 10.30-12.

Tandl. Greta Johansson,
 S:t Eriksgatan 102, 3 tr. (Vasastaden).
 Tel. 840 22.
 Mottagningskl.: 12-1, 6-7 eller efter
 överenskommelse.

Engelbreds Sjuksköterskebyrå
 anskaffar sjuksköterskor och barnskö-
 terskor i Vallhallavägen 18, II, Stockholm.
 Tel. 866 81. N. 241 13

Elektro-Medicin
 Kampegatan 13. Tel. N. 844 65.
 Fästningsgatan 15. Sjukvården i Södra
 Rindög.
Rehabilitering
 Diagnostik..... 1 kr 2.30
 Kraftövning..... 1.00
 Nattövning..... 1.00
 Fysikalisk behandling..... 2.50
 Läkemedel (inkluderat per 100) 2.50
 Injektion..... 1 kr 1.00
 Behandling av Massage..... 3.75
 Elektrisk ström..... 2.00
 Medicinska bad..... 2.50
 Lokal Massage..... 2.50
 Behandlingskurs..... 3.50
**Leg. läkare, Kundsköpare i konjunktur,
 Dr. Kai Kihlström, Sjukvård, Kgl.**

Havets arbeterskor

Det har under de senare åren gång
 på gång framkommit förslag om att
 införa förbud för kvinnor att som
 kokor, föreståndare eller städs-
 skor utöva tjänst ombord på fartyg.
 Detta förslag har inte endast disku-
 terats i pressen utan vad som är ägnat
 att ingiva långt större farhågor även
 framlagts och diskuterats i riksdagen
 upprepade gånger. Sålunda ingick
 förbud för kvinnor att utöva tjänst på
 praktiskt taget alla fartyg såväl det
 förslag till bemanningslag, som genom
 grupptomhet förelades 1924 års
 riksdag som det förslag som av ens-
 kilda motionärer framlades 1926.
 Ingen av dessa motioner vilkades emel-
 lertid av riksdagen, biföll närmast
 torde bero på att de svenska rederierna
 icke ansåg bärkraftiga nog att kunna
 betungas med en bemanningslag.

Att på sätt som föreslagits omöj-
 ligtgöra för en i efterordig män ut-
 bildad yrkesgrupp, vilken omfattar
 mellan 3, till 4,400 människor, och vil-
 kens ändring allmunt erkännes att för
 framtiden erhålla sin utkomst inom
 sitt fack torde föga överens-
 stämma med nutida sociala åskåd-
 ningar, även om denna yrkesgrupp
 utgöres av kvinnor. Och kravet på att
 på så skall ske, vinna förvisso icke
 i styrka därav, att det samma fran-
 förs till främsta rummet av den man-
 liska yrkesgrupp eller rättare sagt or-
 ganisation, som förestår sig skulle
 sköda vinsten av den kvinnliga köks-
 personalens undanträngande. Att det
 i främsta hand är ledningen för mot-
 svarande manliga yrkesgrupp, som
 sätter i hela sin kraft på att få bort
 de sjöfarande kvinnorna från deras
 fack, framgår mycket tydligt bland
 annat av en del artiklar, som nyligen
 införts i tidningen Arbetaren. I en
 av dessa artiklar - Arbetaren har lo-
 jalt införvt även kvinnornas synpunkter,
 varför detta på intet sätt får up-
 fattas såsom ett angrepp på tidningen
 ifråga - ha eldar- och sjömansunio-
 nens ombudsman här i Stockholm
 framlagt skälen för att den kvinnliga
 personalen bör ersättas av stewardar
 och kokor. Det beror dels på, såges
 det, att de svenska rederierna icke

längre vilja ha kvinnor i sin anställ-
 ning och att utvecklingen i andra län-
 der går hän emot att avlägsna dem
 och dels på att icke heller sjömannen
 själva vilja ha dem. Fartygspersonalens
 avoghet skulle i sin tur bero på att
 kvinnorna intrigera och ställa till
 split och osämja mellan befäl
 och besättning och mellan be-
 sättningen inbördes. De gynna den
 ene på den andre bekostad, antingen
 genom att älka den ene men in-
 te den andre eller också genom att för-
 dala maten ordvittat och t. ex. giva
 den ene fett fisk och den andre mar-
 gert. Det är emellertid, betonas det,
 endast kvinnorna på de utgående last-
 fartyg det gäller, på insjöflottans
 fartyg må de gärna vara kvar. Men
 med de förra vill den manliga orga-
 nisationen "för allt i världen inte ha
 något att göra". Ett så klart och tyd-
 ligt avståndstagande från de sjöfä-
 rande kvinnorna som det gärna är
 möjligt att se således.

Denna på sluet instuckna reserva-
 tion om att förbudet endast skulle
 gälla kvinnor på de utgående lastfär-
 tygen torde man utan betänkan-
 kunna lämna utan allt avseende. Ty
 det säger ju sunda förnuftet, att ett
 dylikt förbud skulle medföra att de i
 praktiken även föckades från insjö-
 flottans fartyg. Arbetsna på dessa
 båtar är ju ett rent sångarbete, som
 måste kombineras med arbete på ut-
 gående fartyg under den övriga delen
 av året och det råder därför en stän-
 dig cirkulation mellan dessa arbets-
 grupper.

Sverige skulle vara ensamt om att
 anställa kvinnlig personal på sina fär-
 tyg och utvecklingen i andra länder
 skulle gå i rakt motsatt riktning, på-
 stås det. Detta är icke riktigt, efter
 vad vi kunnat inhämta av några do-
 kument, som vi tillvit satta i tillfälle
 att taga del av tack vare ordföranden
 i de sjöfarande kvinnornas egen or-
 ganisation här i Stockholm, fru Emilia
 Bergstedt. Internationella arbetsby-
 rån i Genève har nämligen på an-
 hålan av de sjöfarande kvinnorna i Sve-
 rige införskaffat en del upplysningar
 rörande kvinnornas anställning om-
 bord på fartyg i vissa andra länder. Av
 denna rapport framgår det bland an-
 nat, att åtminstone i de övriga skan-
 dinaviska länderna anställs kvinnor
 i ganska stor utsträckning även på
 lastfartyg. Användningen av kvinn-
 lig arbetskraft ombord på fartyg är
 jämförelsevis nytt datum och av denna
 anledning finnas bestämmelser härom
 endast i de länder, som äga en fullt
 modern sjöfågtsättning. Men de få
 bestämmelser, som finnas, äro icke
 restriktiva, heter det uttryckligen i

rapporten, utan avse tvärtom att un-
 derlätta anställningen. I intet land
 finnes lagföreskrifter innehållande
 förbud mot anställning av kvinnor
 ombord på fartyg och det synes så-
 lunda som om det svenska förslaget
 om att avstånga kvinnor från denna
 anställning är en isolerad företeelse,
 som knappast kan väntas kunna få
 någon efterföljd i andra länder. Teke
 i nägon av de övriga skandinaviska
 länderna har någon framställning
 gjorts om förbud mot kvinnors an-
 ställning på fartyg. Så långt byråns
 rapport.

Lika felaktigt är det, att på grundval
 av att några rederi icke anställa
 eller heller aldrig haft anställt några
 kvinnor ombord påstå, att rederierna
 skulle hälsa ett förbud med glädje,
 därför att de är nöjsmjöda med den
 kvinnliga personalen. De rederierna,
 som anställa kvinnor ombord, och dit
 hör årligen av våra största, äro
 nämligen mycket lediga med sin
 kvinnliga personal. I allmänhet äga
 kvinnorna småligare och tillika bill-
 igare mat, de taga som man säger,
 bättre vara på maten, göra billigare
 inköp och något som naturligtvis i
 och för sig är oriktigt på för billig-
 e lön. Att manlik kökspersonal
 trots detta i stor utsträckning an-
 ställda beror i främsta rummet på deras
 starkare organisation, vilken ger dem
 ett betydligt förspråk. Och dess-
 utom, varför skulle inte även redarna
 kunna taga intryck av att ständigt
 och jämt höra detta skall på de sjö-
 farande kvinnorna?

Men skallet måste ju bero på något,
 säger man. Javisst, i ren konkurrens-
 avrund från den grupp som anser sig
 ha monopol på detta lön som så
 mycket annat arbete. Och för att i
 förlängningen döjla denna egostiska
 begreppgrund, framställer man för-
 hållanden skett och gör tvärviga och
 fula insinuationer om de sjöfarande
 kvinnorna och deras ställning. Att
 beteckna dem som slamsor och kuri-
 saner - och vad annat menar man
 egentligen - är en grov förolämpning
 mot denna yrkesgrupp, som består av
 redbera, pliktgruiter och dugliga ar-
 betare. För att andra element som
 det, finnas bättre förklarar man
 nad än ett fartyg, där de få stå hårt
 från morgon till kväll i ett tungt ar-
 bete, för att eftermiddag liv med liten
 ledighet till och med i hamnarna och
 ofta dålig lön. Tror någon att det
 i nämnda utsträckning lockar ar-
 betssvaga och sociala individer?
 Fru Emilia Bergstedt, en vaken och
 avsakningskännande kvinna, som själv
 i många år haft anställning på utgä-
 nde lastfartyg, deltar i denna kvin-
 nornas rörelse, och som dessutom se-
 nad tiden före selektivt arbetat
 bland de sjöfarande kvinnorna bör
 väl ha tillräckligt stor erfarenhet för
 att kunna yttra sig om dessa omstrid-
 da förhållanden och detta med för-
 ran till att bliva trodd på sitt ord. En-
 ligt fru Bergstedt så är det aldrig nå-
 gonting som utsatande äldre
 och yngre fall för kvinnorna,
 som anställas på de utgående lastfär-
 tygen. Förhållandena kunna i de
 alla flesta fall fullt jämföras med
 dem på vilken annan arbetsplats som
 helst och äro på intet sätt otillbörliga.
 Det är helt enkelt otillständigt att be-
 teckna dem som otrevliga och omo-
 raliska på det hela taget. Det kan
 naturligtvis finnas slamsiga kvinnor
 blisom rån och brutala män på havet
 lika väl som på land, men att gene-
 ralisera dessa enskilda fall och därpå
 grunda ett förbud, som skulle för-
 vägra tusentals kvinnor att förtjåna
 sitt bröd på havet, är ju i högsta grad
 orättvist.

De meningsskilligheterna, som fö-
 rekomma mellan män och kvinnor på
 ett fartyg röra sig i de allra flesta
 fall om maten. Och vad är naturligt-
 gart än när det gäller utövrar över
 perskan. Det är hennes fel, om in-
 grederarna äro dåliga, om maten
 inte är efter vederbörandes smak, om
 den ene får en större portion än den
 andre o. s. v. Men härunder är att mär-
 ka, att precis samma meningsskillig-
 tigheter uppstå och taga sig långt rå-
 dere och brutala uttryck på fartygen,
 där det finns en manlig kok. Inte
 är de värsta oredskaparna kunna
 dämligen förneka, att kvinnan ombord
 på fartyg utövrar ett förmildrande och
 hämmande inflytande.

Mån torde emellertid inte räknat
 alltid miste, om man utgår ifrån att

**Valet
i Södermanland**

Landstings- och stadsfullmäktigevalen
 ägde rum i söndags under ett ganska
 livligt deltagande. När dessa räknelser
 ser det ut som om även detta val skulle
 gå i samma riktning som de föregående
 och resultera i ökning av ytterligarepar-
 terna på mellanspartens bekostnad.

Om utgången av det val, där Frisinnade
 Kvinnor satt i mest intresse, nämligen
 det i Södermanland, vet man ännu ingenting.
 Man vägar ej ens några gissningar,
 huruvida fröken Tamm blivit återvald till
 landstinget eller ej. Men här på utgången
 här, om det blir en, som Södermanlands
 länsförbund av F. K. R. så mycket
 önskat och så ärligt förtjänat efter
 sig - ett år säkert, det har varit
 av en stor betydelse för länsförbandet
 att mobilisera alla sina krafter och genom-
 föra ett plannässigt valarbete. Över-
 hördets styrelse har varit främs i elden,
 och då naturligtvis i all symnerhet fröken
 Hanna Johansson i Mossory och fru Sig-
 rid Johansson i Eken. De två medlemmarna
 äro som äro bosatta i Vällingby valkrets. De
 ha skötit om utsändande av valletterer
 och lister och posterat ut medlemmar av
 Länsförbundet vid så gott som alla vallo-
 ker i valkretsen. Där höllo de troget ut
 låge dagen, så länge valet pågick. Över-
 allt kommo Förbundets representanter så-
 lvändt i kontakt med väljarna och rön-
 tade övertala vänlighet och tillmötesgående.
 De voro också helt uppnade och entusiasme-
 rade på sin uppgift. Stämningen bland
 dem, som arbetat för att Länsförbandets
 ordförande, trots intensivt motarbete, må
 bli vald, uttryckes bäst av ett brev från
 Länsförbandets sekreterare till ledningen
 i Stockholm.

"Valetugingen är ju omöjligt att förstås-
 a", skriver hon, "men förvägs här inte
 detta varit i alla fall. Jag undade alla fri-
 sinnade kvinnor möjligheten att komma i
 farten på detta sätt."

Så talar en sportsman Södermanlands
 fall är inte enstämde. I alla landsändar
 frist Frisinnade Kvinnor dugliga represen-
 tater och stora arbetsuppgifter. Möjlig-
 heter, som kunna tillvaratas, erbjuda sig
 alltid. Man kan inte göra mer än försöka,
 men det kan man.

Sjuka och svaga
 berövas till den av tyska krigsbeprövade
"WOHLMUTH-METHOD"
 genom behövna kan utföras i hemmet.
 Beskrifningar, kostnadslosa upplys-
 ningar från
**WOHLMUTH-CENTRAL, Kantorsg. 28,
 Stockholm. Tel. 112 17 eller Norr 3133.**

**ASTRAS
Barnpuder**
 Antiseptiskt ströpulver mot
 hudirritation och såreräder hos
 spädbarn. Helande och smärt-
 stillande vid liggsår, skavår,
 och dylikt.
 Burk med strölock
Kronor 1:-
 Försäljes i apotek och i tekniska affärer

Mot rynkor
 Crème Anti-Rides Lybros
 av Dr. Byl,
 absolut tillförlitligt medel mot rynkor.
 Näsa och tryller ut rynkor kring ögon,
 pannan o. munvråparna. Massor av er-
 känande. Pris 4; 50 + porto.
 Till landorten mot postförskott.
A.-B. FRANSKA PARFUMMAGASINET
 Hamngatan 5, mitt emot Nord. Komp.

Östermalms Nya Förlösningshem
SKEPAREGATAN 27, 4 tr. (hiss)
STOCKHOLM
 Tel. Föreläsningssal. 708 48. Föreläsningssal. 708 42.
Fritt val av läkare

Vita Korset
Sjuk- o. Operationsavdeln.
 Brunkebergsg. 11 (i. d. Florag. 12).
 Tel.: Forest. N. 1250, Avd. 97 56.
 Obs.: Ej ändrade telefonnumner.
 Se katalogen.

A.Sveriges Husmodersförenings riksstö-
Rönneberga Gärd, Lidingsnäs, mottags-
 besök barn i olika åldrar före och under
 skolliderna samt vuxna, som behöva rekrea-
 tion och vila.
 Avgifter: För barn under 1 år, 3 kr per
 dag, kortare tid 1/2 kr per månad. För
 barn över ett år, 4.50 pr dag, kortare tid
 1.20 kr per månad. För vuxna 5-11 kr per
 dag.
Rönnebergskommittén.

Werners Sjukhem
 Lindegatan 7, 5 tr., Stockholm.
 Mottagas alla slags medicinska sjukdoms-
 fall. Diet och behandling efter läkarens
 ordinationer.
 Måltidsinackorderingar med diet mötning
 i hemvård. Kött. Frysostyger
 Tel. 742 50. Maria Potts

Greta Ekströms Optiska Affär
 3 Jakobstorg Stockholm
GLASÖÖN KIKARE
PRICE-NEZOP K. S. B. BEZOP
 L. BEZOP
 Estab. 1872
 Rekommenderas till välutvärderad lagn.

Singer

Gammat och nytt försvar

Sommars krismanövrer till lands, sjö och i luften ha åter, till de därigeras och till det icke reflekterande flottalets säkerligen stora förmöjelse, upspelats. Ty som ett spel, ett friluftsspektakel eller ett slags idrottstävling, måste dessa krismanövrer under fredsdåd få anse, då rollerna, den anfalles som den försvarende, redan på förhand angivits, arrangerats och nogg avvägts, liksom även den förutskatta "segers" rättvist fördelats mellan de medspelande enligt deras olika behag. Utmanträn och ökade statsanslag. Det var ju kavalieriet, som för ett par år sedan i Skåne "segrade" vid en dylik arrangerad sammandrabbning till lands! Efter ett sådant pregnant utslag av kavalieriets anfällsduktighet kunde ett indragande av detta regementet tillkomma i fråga. I och dock, när det 1914 sändes till Belgien vid det framstående anfallet i Belgien och Frankrike — fullgjorde kavalieriet blott till börja med sin krigstjänst enligt forna tidens bruk. Sedan, i och med att det s. k. "glada, rörliga kriget" upphörde och efterträdades först av lögrvärs- (underminings-) kriget, därefter av luftgasbomberangaget, var kavalieriets förord till totalt utspelat.

Lika så gillt slagskippers forma uppgift förändrad i alla de farvarnen, där U-båtar laborerade. Till kustförsvar mot pansarfartyg, jagare, torpedbåtar o. d. skulle alltså U-båten förbevisas vara effektiv nog, då den segrade omenigtgjort de förras presterande redan i senaste krig. Ett faktum, som amiral Percy Scott förtjänstfullt och kraftigt framhållit efter den stora engelska flottmanövern redan 1913. Senare, efter erfarenheterna av luftförsvar mot England, har amiral Hall framhållit risken och lyken att bestä sig med i flotta, och man ej har råd att skaffa den ett skyddande mot luftangrepp! Slagskeppflotta med dess jagare och torpedbåtar har alltså enligt dessa båda kända sjömiljöers auktoriteter begränsat sig till genom U-båts och luftvapen. Flottans "orma uppgift" och anfällsduktighet har uppfinningsmakt gjort om intet.

Det är härdillväg av allra största vikt att beakta att dessa båda vapen segra endast då de inriktas på försvaret. Det förra, U-båten, till försvar mot slagkeppflotta, för att omöjliggöra meningslösa sjökrig och översejshärens åsikt genom en fiendliga arméer. Det senare, luftvapnet, är effektivt nog till att omöjliggöra krig såväl till sjöss som till lands genom att förhindra en fiendlig anfällsflotta att intränga i våra farvatten liksom fiendliga anfällsarméer att landsättas eller inkräktas över våra landsgränser. Däremot, då samma vapen, U-båten liksom luftvapnet (t. ex. Zeppelin) som en sista och enligt förmodan segrarivise krismanövern av den tyska krigsmakten inriktades på anfallet av värdjes och besegrades dessa båda faror av England genom helt nya försvarsmedel enligt ett nytt system, endast och allena inriktat på skydd mot dessa faror.

Dävid är att beakta att skyddsmedel för att lyckas i sin uppgift var av en helt annan beskaffenhet än anfällsmedlen. Ty armé mot armé, slagskopp mot slag, luftvapnet är af U-båt, luftvärd mot luftvärd, m. a. o. lika mot lika neutraliserade blott varandras kraft.

Detta lika-mot-lika-system, som omfattas av alla europeiska stater, har enligt dessa militära anfällslag i och med världskriget å ena sidan presterat ett, vad organisationen angår, fullständigt fungerande och blötsnabbt inkränkande anfäll, vilket i andra sidan stannat framgångsamt den överfallens försvar, som visserligen genialt anpassades efter de moderna anfällsmedlens art och styrka, men dock värdigt för sent i funktion för att överleva kriget och därmed förhindra mörandet och förstörelsen inom eget land. Världskriget har alltså bevisat att vanligt är den primära aktionen, alltså själva orsaken till krig. Liksom att det försvar, som lika-mot-lika-systemet presterar slag mot inkränkare icke är avsett att förhindra kriget med dess ädslediga följd, utan i stället bidrar till dessa genom att för sent ingripa sedan fienden, utan några som helst hinder, lyckats intränga och kri-

get redan är i full gång inom eget land. Systemet skapat alltså för det första anfallet, som blir orsakat till krig, för det andra ett försvar, som blir konsekvens därav med ty åt följande död och förstörelse inom eget land och folk.

Det visade sig sedan: 1) att anfallet icke var det bästa och mest ändamålsenliga sätt att enligt militär lag försvara sig. Det mångkriga krigets alla faser och följder har ju bevisat detta — framför allt med det i Europa bäst organiserade anfälls slutliga nederlag till lands, sjö och i luften tillika med de skadestånd, som den anfällande genom skadeglörelsen mot andras folk och deras land ådragit sig.

2) Likaså visade det sig opraktiskt och ödesdigert att bestä sig till ett försvar, som ej träder i funktion förrän det är för sent. Man kan ju kalla för försvar det, som icke praktiskt och ändamålsenligt skyddar land och folk mot överfall och därmed förhindrar kriget. Tvärtom, det försvar, som lika-mot-lika-systemet framförar presterar, drar kriget — först dess orsak, anfallet, sedan dess konsekvens det nuvarande s. k. försvaret — med dess förstörelse övertas. Hur är det då möjligt att efter denna dyktoja erfarenhet ännu i dag prestera krigsövningar i vilka anfallet alltför ofta spelar den primära, ja, huvudrollen? — Vad är meningens med dessa krig inom eget land, farvatten och över våra huvuden?

Alla vetta ju nu, att om vi en gång genom helt försummade skyddsåtgärder låtit en fiendlig invasion intränga i vårt land, så är massdrott, plundring, förstörelse den givna följderna alldeles som i Belgien och Frankrike. Fast i ännu högre grad hos oss, som långt ifrån ha deras resurser att motstå en överlegen anfällsmakt. Och blott den, som vet sig överlägsen vågar anfalla! Likaså förstå alla, att om fiendliga krigsfartyg lyckats intränga i våra farvatten, så är ett sjökrig, där intet är att vinnas, men allt är förlora oönsklighet. Och vad skulle till sist ett luftkrig över våra mest värdefulla kulcentra som t. ex. vår huvudstad innebära?

Det är ju klart att om det gällde allvar skulle i så fall både de anfällande och de försvarende aeroplanen i kapp sprida död och förstörelse över stad, land och folk. Ingen tror väl att den anfällande skulle nämra sig skottbäll från t. ex. riksdagsstaket kulspurtor eller invänta försvarsaeroplan innan de nedkastat sina förödande bomber? Och det hjälper icke den värmlösa alminsheten, min, kvin- nor och barn, att gömma sig i skillar, när husen antändas och spilla ror av explosiva bomber och luften fylls av giftiga gaser. Allt och alla står inför en sådan katastrof helt värmlös och prisgivna till död och undergång.

Och detta fastän vi nyligen bevitnat hur den ena uppfinningen efter den andra evolutionerat hela krigsföringen, ja, enligt fredestopet Nobels uttag, genom t. ex. luftvapnet redan omöjliggjort forna tiders arméer å sjött slagfält liksom flottans öppna sjöslag! Båda dessa slag av krig hör numera museet och historien till! Luftvapnets stormatade utveckling efter kriget skulle därför säkerställas oss

mot armé — som flottanfäll om det blott i tid inriktades på att skydda oss mot dessa faror. När uppfinningarnas makt i så hög grad ökat t. o. m. en småstads försvar eller skydds-kapacitet även genom en stormakt ("Der Krieg hat uns die Stärke der Verteidigung furchtbare bewiesen", skriver den militäre förf. kapten Marcks i sin bok: Angriß und Verteidigung im grossen Kriege) och när det aldrig kan komma ifråga att en småstad anfaller andra — det kräver ju en stormakts nära nog outhärliga tillgångar, som vi sett — varför skulle icke då den militära krigsskapskapen om anfallet som "A och O" i krigföringen med denna uppges och förkastas inför uppfinningarna allt besegrande makt? — Det tjänar intet till att spärra mot den tiden!

Det är ingen hemlighet att nästa fara hotar från luften med kemiska preparat, som enligt prof. Mittag Leffler "komma att göra varje militär prestation till ett narpepp". Skulle det ej vara skall att dessförinnan prova engelsmannen H. Grindell-Matthews uppfinning, en trådlös kraftöverföring för att stanna motorn och tvunga angriparen att nödlunda i stället för att fullgöra sitt nidsändas?

Att denna uppfinning dementerats och är så länge notarbetas av de krigskunniga försvarare, o. d. den gör deras anfällskunnskap om intet. Dessutom varje uppfinning, som vi nu bevitna som allgälligst, som t. ex. aeroplaner eller radio med dess ljudöverföring även till hastigt rörliga föremål som tåg och båtar — allt detta har en gång dementerats och kallats utopier.

Och likväl demonstrerades den trådlösa kraftöverföring redan vid Wembley-utställningen i London. I sin vidare utveckling innebär denna uppfinning det säkraste skydd mot luftförsvarsanfäll, för att i framtiden helt omöjliggöra luftkriget. Det elektrifierade Irland skulle därmed en gång bli i stånd att avjura luftanfäll!

Därtill kommer att ett dylikt luftförsvar säkerligen skulle förnä den anfällsytne att avstå från sitt uppgitt med alla dess risker. Så mycket mer som de luftförsvars, som rikades mot England redan i detta krig ingenting inbragte vare sig åra, vinning eller makt, tvärtom åstadkomme en förstörelse för vilken sedan skadestånd måste erläggas. Det gäller att besinnas, att luftvapnet icke kan vare sig erövra, besätta och behärra arméer massen enligt enlig den militära anfällslagen, varför det icke heller bör inbringas under denna. Skulle luftvapnet detta oaktat, enligt den militära sakkunnigas inriktas på anfäll, ja, då blir varken därav en total förstörelse, som innebär människighetens självdrott. Ett effektivt luftförsvar däremot vore människighetens räddning även från luftkrig.

En freds- och försvarsövning.

Människighetens räddning

I detta nummer framlägger "En freds- och försvarsövning" sina synpunkter på **Gammalt försvar** och nyt. Signatursens upptäckt av vårt nuvarande försvar borde komma på museum, och att manövererna åro friluftsspektakel, kunna

Betydligt billigare Jamaicabananer

Priset på Jamaica-banar är av oss sänkt till att motsvara en prissänkning i minut-handeln med 35 öre pr kg. Nuvarande minutpris bör alltså utgöras för Stockholm m. omnejd kr. 1.40 pr kg.

Vördsamt

A.-B. BANAN-KOMPANIET

Stockholm - Göteborg - Malmö

Frimärkes The
James Lindgren & Co.
Sveriges största och förnämsta
Skiffirma

Kontrollant:
Stadsbästörn i Göteborg
G. Karl Blomström
F.d. Dr

Svart på vitt

De hemliga kulspurtorna

Politens hemliga kulspurtor från i väras ha nu delsträckt i Stockholms stadstämpling. Men de som inbillade sig att slöjas skulle lyftas från detta hemlighetsmakeri och stockholmarna få veta, varifrån kulspurtorna kommit och vad de skulle användas till, bedrog sig störligen. Debatten röorde sig i stort sett inte alls om kulspurtorna och politen utan om stadstämplingens befogethet att överhuvud taget yttra sig om denna sak.

Vi dela visserligen ifte borgmästare Lindhagens mening om att det självtillräckliga huvudsädes innehavarna, på vilket sätt de lävas nedhuggna så tillvida att det är os komplett tillgänt. Om det sker med kulspurtor eller mansgevärer, när det nu en gång skall ske. Men i börskretsen sprida alltså makter, tor minniskaner, och varför då inte lägga fram alla fören i ljuset och säga: därifrån ha vi fått dem och till det och det ska vi ha dem. — Det är ju förstått inte alldeles uteselat om det blev. Iste efterfrågan sedan. Det vore sannligen inte heller så underligt, ty vi får väl det åro fullt på det klara med, att visa de sig vara ansaknade för vår räkning, så komma vi på det allra bestämdast öppnars oss.

Enfald

Riksförbundet för Sveriges Försvar ger de och de ut som strökriftser, som bruka tillförlitliga tidningsar. Det brödar vara mycket trevliga vinnetter på dem. t. ex. herrskögen och små rida stugor, blå himmel och gröna ängar, allt fredligt och trivsamt och idylliskt. Till yttermera visso står det en liten festerländsk devis under tavlan. Om det är för kontrastens skull som man valt ett omslag, som är symolen för frid och lycka, till det försvarsgatoriska innehåll i skriften, det lämna vi därhän, men ett faktum är att det oss svar blodigt mot det andra. I dagarna har det släpats ut ännu en av dessa strökrifter. Den kallas "Ett samtal om försvarsfrågan". Samtalet fördes mellan två svenska bönder, av vilka den ene är försvarslän, den andra intet. Det vill säga något samtal i vanlig mening. är det intet, ty försvarsvännen pratar ideligen och dessutom de mest enfaldiga saker. Egentligen är hela skriften en grov föroljämning emot hela riksdagens, som Riksförbundet för Sveriges Försvar måste ha ytterlig jäva tankar om Skriften bötter en sytt på försvarsproblemet, som är så förenkad, att varenda bonde, måste skäms över att dumheterna ligga i hans mun.

Den ene bonden, som är närv nog att anse, att vill du fred, så rusta dig för fred, "sättes mot äogen" för att erklära, att om några bövar en natt bröte sig in i hans hus och begäve övervalld mot honom och hans hustru och barn, så skulle han, om ingen annan värd fömnes, skjuta honom i beben. Och när den andre bonden, Nils, fått honom "så lång" anser han det största med have bevisat för honom, att vi måste rusta allt vad vi förmår och himner för bövar finns det överallt. All logik sätter sig Nils suveränt över och han har en röra i sina begrepp, som komper en att tro att Riksförningens för Sveriges Försvar anser bönder vara det enfaldigaste av allt anfälligst som finns.

Det är som om det icke skulle finnas något annat sätt att reglera människors förhållande till varandra än att "skjuta i beben". Men kommer längre in på beben tror eller vill tro man såd. Kvickans arbete tycks oss det bästa beviset härpå.

vi fullkomligt dela. Men efter inledningen skiljas våra vägar. Artikelöftrattaren tror liksom generalstabshöfen på försvar i och för sig, men utödmär på det skarpaste den gamla principen att försvar består i att genom anfäll förekomma fienden och tvunga in kriget på hans makt. I stället anbefalles ett försvar av den utmärkt beskaffenhet att det ger trygghet för att aldrig en fiend skal förmå tränga över landets gränser, utan att vi därför skola behöva tränga in över andras. Striden skall utkinampas på det tjocka strecket på kartan som skiljer två länder från varandra!

Detta streck, denna gräns, skall vara livesafarlig som en högsländ ledning. Därifrån skall en trådlös kraftöverföring som hejdar anfallet ske enligt Grindell-Matthews system som ett par år sedan talades så mycket om.

Artikelöftrattaren har klart för sig att faran kommer från luften i nästa år och att varken en luftflotta som dirigeras att möta angriparen eller luftkanoner på Riksdagshuset takt förmå skydda befolkning och städer, land och rike från förstörelse. En laddad gräns däremot skulle kunna göra det.

Vi vilja icke diskutera med författaren huruvida det är tänkbart att kunna ladda en gräns och från denna tvunga fiendliga luftskuffe att nödlunda. Otänkbara idéer i den vägen ha realiserats förr, det måste man medge. Men en sak åro vi visso om, och det är att på den vägen står icke den efterfrägnade tryggheten för liv och lem att vinna. Om det är möjligt att placera ut Grindell-Matthews längs en hel gräns, så är det också möjligt att utrusta anfälls aeroplanen med kraftöverföringsapparater för att förlama försvarets förlammingsapparater. Och så är tävlan mellan olika förstörelseuppfinningar i full gång igen, och vi åro kvar i den brottsliga cirkeln.

Vår freds- och försvarsövning är i synliga verkets innerst inne meningsfrände med generalstabshöfen, som just i dessa dagar ånyo talat för att försvarsbekskapsen bör stärkas. Vi utgå nämligen från att generalstabshöfen också årtigen vill bevara freden. Det är endast om medlen de åro äogen. Artikelöftrattaren är såsom privatvårdsakung och teorietiker djärvare än generalstabshöfen, vilket i och för sig är tilltalande, men det synes oss vara den egentliga skillnaden.

Säkerhet vinnes icke på denna väg. Säkerhet är icke det högsta av allt. Den vinnes dessutom sällan av dem, som gå ut att söka den. Att bryta med hela det nuvarande systemet, med den tankegång som förtutsärr anfäll, att söka vara en god game, att låta till den internationella rätten, att vid intressekonflikter avstå sin suveränitet i ett skiljedom — allt detta innebär en viss risk. Men genom denna risk går den enda vägen till kvä på jorden och trygghet för dess bebyggare.

Nya toner

Av HARRY B. OMBERG

Den unge proletärdiktaren Harry Blomberg här i dagarna givit ut en diktsamling, Valfarten till fosterlandet...

Andra sången

Ja, här på mina röters fina nätt, i myllan mer bland lingorin och stenar...

Här står min stam, min sångens moder, omsluter mig med sina bar och grenar...

Ty du, nationsbegrepp, är blott en kruka där vi beqvattas såsom späda skott...

Och om jag lüdt utan hemlandskjuke, den guldne krukan ej, men jorden...

Men du mitt språk, i dig jag sjunger ut mitt hopp, att en gång alla tungomål...

kristallklart i den mänskligt lyfsta skålen; att en gång ej en dräkt av blöt vud...

men hel och genomskinlig följer bäden och att dess fall av underfulla rök...

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

och jag har alltså lüdt sårdt att här bestått, när det gäller Sverige...

de äron kläckit i gytjan, som man öst på annat folk att få det ärelöst.

Höger och vänster. Sångaren är svensk med en levande känsla för Sveriges skönheter...

Femte sången

Ack, låt mig dessa junifvua dagar förjuga värdförhårrörbråk och strid...

Den svenska göben gal så gård på nästet!

Den svenska klöverna doftar sött i gräset!

Om hemlandskärlig kunna ej de lärda funderingar...

ty varst jag far den flyger bröfäst med och den skall fölla först, när själv jag...

med brustna ögon emot gravens fred för är blott jord...

den svenska jorden på min furukästa. Gö lät, på lät, min skå, på vägens...

där svenska myror släpa svenska bynner...

och där den svenska solen lyser grant på nål...

Här pipar magra nyggnar i diskant, men tunga hånlas brummande besinnar...

sin bacchuslykt, och visar södan tvärt i blåklockebågarn...

Nionde sången

Långt har jag vandrat för att fjället hinna Jag kunde tvandra många ml ämnä...

Alltjämt, de samma stjärnor ser jag brinna, alltjämt mitt land, i glansen ligger du...

Hur långt jag ginge, o, jag skulle följt ätt Vagnens stjärnor äro sju...

och att med stilla sjukhån de besjungna

Vem har gjort SCHEELS RADIUM-TVÅL så populär?

Den milda, förnäma DOFTEN

och det sälsmytt balsamiska läkredet ha skaffat Schæels Radium tvål otaliga väänner...

Den tvåald behåller ännu i denna värld fulla och välgärdade; tänk bara på Radiumtörkemsten i densamma!

Om Ni, av någon anledning ännu ej prövat Schæels Radiumtvål köp hem en i dag!

Schæels Radiumtvål

innehåller radiumelementet "Radium"

Världshälsten kontrolleras av Radiumexperter Fil. Dir. N. Schöbom.

mitt land, det vintrigs och vemdösa tunga.

Däruppe rymden strålar underfall.

Jag kunde kasta mig i sönen ömkynt i lack för att den sista ålörin rännat.

Men jag är sorgsen för mitt ärmoda skull

det blev så litet, allt som stört jag ämnat.

O, mätt med stjärnnettenns ögonmjött allt mänskligt blir så outhärdligt smätt.

Djup, djup med saktis stig, jag skriber

Mitt hjärtig stålner i hördlygd gång. En pilgröm lik som mätt sitt mål ömsider,

förgrüter jag, att färdan varit lång. Här vill jag sjunga, medan nattens löder

med norrskenströgen men min siste sång,

och i den stund, då vindnen börjar nyssa

sin morgonpsalm, mitt återtygd besjunga.

Säterns härskarinna

Brev från Hallingdalen

Det är visst ingen vidare rationell kreaturskötisel, man bedriver här på Hallingdalsströarna...

Möjligen är detta ett bruk lokaliserat till just denna trakt, och ägarinna till "vär" säter, den präktiga Guri, väste innet annat skäl för bruket...

Men en dag kommer naturvetenskaplig metodet att vinna själv, även i denna värld...

Det är ingen dräkt vidare upp till högtallstaden...

Det är alltså sätens härskarinna, kring henne rör sig allt...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

sättern; de som ännu äro tioga, äro på gården, blott yngsta dottern, en 12-årig...

härskarinna modern. Men minsta pojken då — undra vi och se på den blålige, solbrände pyvån — jo, det var en föräldralös...

"Alltid har jag haft ett så starkt intryck av frödelighet som här. Naturen, människorna...

Och det är verkligen ett äkklösp; med en sån stärdgörelse...

Det är alltså sätens härskarinna, kring henne rör sig allt...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

Självt deltog jag i min barndom i en del dagsverksarbete, där även skolflickan användes till arbetets utförande...

Abel Bergsten:

Våra flickors uppfostran

Tidevaret började i föregående nummer inforändrad av lektor Abel Bergstens föredrag vid seminarierådets förbandet i Karlstad...

Både i hemmet och i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

Det går inte an för en flicka. Redan förtroende händer det alltför ofta, att den lilla flickan kommer krattande...

"Minnen från min skoltid", som förekom bland uppätrarna i en prepparekurs för inträdesgående till seminarier...

Den andra regrad lyster så: Ingrid inte mer än nödvändigt i barnets utveckling...

Xven denna regel betraktas vi som självklard, när det gäller gossarna och kanske tror vi att vi göra det även ifråga om flickorna...

— man kan nästan ha skäl att använda det uttrycket — direkt hälsovärdiga former. Jag tänker särskilt på det förhållandet...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

och jag har alltså lüdt sårdt att här bestått, när det gäller Sverige...

de äron kläckit i gytjan, som man öst på annat folk att få det ärelöst.

— man kan nästan ha skäl att använda det uttrycket — direkt hälsovärdiga former...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

— man kan nästan ha skäl att använda det uttrycket — direkt hälsovärdiga former...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

och jag har alltså lüdt sårdt att här bestått, när det gäller Sverige...

de äron kläckit i gytjan, som man öst på annat folk att få det ärelöst.

— man kan nästan ha skäl att använda det uttrycket — direkt hälsovärdiga former...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

och lättanden. Färger på hennes strumport, längden på hennes ärmar...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

och jag har alltså lüdt sårdt att här bestått, när det gäller Sverige...

de äron kläckit i gytjan, som man öst på annat folk att få det ärelöst.

— man kan nästan ha skäl att använda det uttrycket — direkt hälsovärdiga former...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

vecklas i ro och lugn utan utsättas för en massa olämpliga och ytterligt onödiga ingrepp...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

och jag har alltså lüdt sårdt att här bestått, när det gäller Sverige...

de äron kläckit i gytjan, som man öst på annat folk att få det ärelöst.

— man kan nästan ha skäl att använda det uttrycket — direkt hälsovärdiga former...

Xven i skolan händer det så ofta, när livslusten överböförar...

och att detta fall av underfulla rök som sommarmakel smeker ädov jord.

Ack båda patrioters änseskrif jag är tyvart för oblidbar att lära...

»Slut på kriget mellan oss — — —»

(Forts. fr. sid. 1.)

lingen förmågen utom sig genom sin välthåttighet, genom den rörelse, den godhet, den försönlighet, som strömmade ut från honom. Men bara välthåttighet gör inte lätt ett så härligt auditorium utom sig. De närvarande måste ha känt den djupa sanningen i orden, att det var slut med striden om Rhen, som sondersittit dessa två folk, »slut på den serie av smärtsamma, blodiga strider, som fläcka alla historiens blad», förstört åt tvisterna mellan de två folken aldrig mer skolas liasas så blodigt och brutalt som hittills, att gevär, kulsputor och kanoner skola vika för försönlighet, skuld och fred.

Det är följdriktigt och oundvikligt att denna stund måste komma, ehuru vägen fram mot den ofta förutskåda bledet för de två folken själva och för äskädarna. Många ha dragit den slutsatsen, att strider, som varat i 2,000 år bars därför måste fortsätta till tidernas ända. Världskriget syntes vara ett bevis därpå.

Men förhållandenas tryck har varit för stort. Europas nya ställning i världen medger icke längre denna strid mellan Tyskland och Frankrike. Det nya tänkesättet, vars symbol är Nationernas Förbund, har dock en språnärfkraft, som rör på passioner och fördomar.

Tysklands inträde i Nationernas Förbund kommer att aktualisera många problem, och det kan säkerligen inte undvikas att den oomkullärliga Versaillesfreden kommer att antastas. Men man har rätt att hoppas på sådana tvistefördrag, som uppställt av Versaillesfredens bestämmande om Saarområdet, Danzigkorridor, Oberschlesiens delning och ockupationen av Rheinland, mandatets fördelning och minoritetens rätt, komma att avgöras ej genom krig utan inom Nationernas Förbund.

Äntligen skola de bloddränkta gränstrakterna mellan Tyskland och Frankrike övergevas som krigsöskadepåst och är övermåttad öskighet och fruktan upplösa sig.

C'est fini, la guerre est nous! Lornaproprietärens skulda i kraft för att gälla till dess Nationernas Förbund så tillväxt i styrka, att det kan skydda sina medlemmar och separatraktat bli onödiga.

Sveriges historia som rådsnakt är för denna gång avslutad. Platsen i rådet gavs från Berlin mer åt Branning än åt Sverige. Men hans efterträdare f. utrikesminister Udenå, som varit anlitad dels i egenkap som jurist vid utformning av definitioner i den nya rätten, dels som skiljedomare i Mosulfrågan, har dessutom vid mars-

mötet i år beordrat trätt i bräschen för Förbundets grundprinciper och de små staternas rätt inom N. F. denna rätt utom makts bok, som de stora makterna av gammal vana så gärna glömma bort.

Det är rätt svårt att fatta hur en svensk tidning, som ej vill vara både frisinnad och fostrerlidisk kan kalla det för en lycklig händelse att Sverige icke längre har möjlighet att påverka den inre politiken i Riket. Där behövs förvisso representanter utan hänsyn till, som är oönskvärda i Förbundets anda.

En av de viktigare frågor, som behandlas är den om Amerikas anslutning till den internationella Haag-domstolen. Föränta Staterna, alltid oroliga att engagera sig för djupa och att binda sin rörelsefrihet, ha ställt fem försiktiga villkor för att vara medlem i den nya domstolen. Denna uppgift är anförtrod den särskild kommittén där professor Udenå är medlem. Dess varv är ännu icke slutförd, men man får vara på god väg, enligt vad hr Udenå meddelar.

På mindre god väg synes däremot det förberedande arbetet för avrustningskonferensen vara. Man är inom den förberedande kommissionen så upptagen av att mäta risker och räkningar mot varandra och att värdera värdet av olika former av rustning och avrustning att man skapar sig hart när oblidliga teoretiska problem, och så går tiden under gurguggande av dessa problem, medan rustningarna fortgå, och generalstab, kemiker och uppfinnare verkar i sitt ödesdriga kall att förbereda nya krig. Typiskt för den tankegång man kommit in i, är det hänsynsfulla, alla svårigheter hoppansande anförande, som den svenska representanten hållit och som utnyttjat i en uppmärksam tillgång, samhet och försiktighet med förberedelserna, på det att icke själva avrustningen, till vilken han bekänner sig, så äventyras.

Nationernas Förbund är utsatt för den ständiga risken att erövrans av dem, som hänga fast vid gamla ideal och metoder och vilja få det att tjäna syften, motsatta dem, för vilka det skapats. Förbundet är också som allt annat människoverksam utsett för risken att infekteras av alla tiders människors plaga: misstro, avund, egoism. Om dessa andra makter göra sig breda vid rådslagen, skulle det komma att betyda att det blodiga kriget avlöstes av diplomaternas intrisep.

Men har tanken om folkens gemensamma intressen och fredliga sammanslutning hittills kommit stiga sig trots allt, har man rätt att hoppas på framtiden. Det vill säga, rätt endast om man gör vad man kan för att fröjdligen försönligheten, det internationella sinnefallet må växa inom ens eget folk. Ty om icke ändlig kraft finnes inom folken så de ingen ting att överföra till den stora transformatorn i Genève.

Brevväxling mellan Hjulianus och Rita

Kilamo Fryttöndelen i sept. 1926. Godmorgna lilla Rita! Tilltill en gammal farbror med ett efter omständigheterna lättanvändigt sione att med denna hälsning inläda en liten rättse- angående den om ståtistisk begynnande vittnande artikel, benämnd »Hjulianus piana», i nr 25 av Tidevarvet, varmed du säkerligen läst av ditt begra mig.

När du skall recensera en bok, om du nota bene skall göra det, så läs den först uppmärksam, kopska in din egen stämning med bokens och låt om möjligt det du sedan skriver om den, ha samma tändning, eller uttryck på annat sätt, samma klängefr. Ar det något i boken, som av en eller annan orsak kommer dig att rusa motorn, så se efter en gång till, om det har fog för sig, så att du ej som i »Hjulianus piana» ger dig till att kvintiliera om rena ramösaningar.

Att du finner dedicationen till Pappa Ford i U. S. A. roligast i boken, är en smaksak, och du saknar kanske i likhet med många andra främmande förlätare sione för humor, så att ditt verkligt roliga går förlit dig. Det går du i så fall inte, och så är efter en gång till, om det har fog för sig, så att du ej som i »Hjulianus piana» ger dig till att kvintiliera om rena ramösaningar.

Om det nu var myggen du pojtrade om som häände dig att fatta vad du läste eller om det var minnen från envisa fågeln på det där ligråskännet i Smland som kollrade bort dig, så har jag i alla fall över att förläta den nesa du söker där över en anständig Ford, och jag lokar av harm, så att mina fruntimmer gång på gång måste tappa ur kylaren och tylla på kallt vatten.

Jag vidgår gärna, att jag lött är en gammal Fordhopps, lappad och lagad, och att jag ibland även är okymig och trilsk, men — märk väl! — jag uppger aldrig att vara gentleman, och jag nastas på att göra mina värde räckvidd rät ut till mitt fruntimmer till sist kan få manfolkshjälp, för det är en tuktan, som de behö-

ver och här nu vad jag säger, och bör, att det också står på flera ställen i boken vi skrivit, att vi kört dresta frånan vår fyrtytond till våra väänner inte blott i Stockholm, utan blott i Elden. Där på Dale, Väster- och Östgötaland. Och så de polis och andra övermyndigheter i Örebro, Karlstad, Filipstad, ja, till och med Lindsberg kan vittna om min städnade framfart på gator och torg.

Hadde du varit ålyna vittne till den djupa värden pålsen i Göteborg nedlade i den gest med vilken han låt mig passera Drotningsborg och vaktmästarens på Pallas väggen. Inga då ett störelde fram för att erbjuda mig en storlek, skole de säkert inte skämmas så litet över vad du påbjörd mig.

I övrigt förtjill jag med storsta tänkbara högaktning din ädmönke tjänare Mr Hjulianus från U. S. A.

Svenskt patent. För efterpingar varnas.

Extra inkomst — hembete

genom att i hemmen utföra stickarbeten för egen eller för värdning på två patenterade stickmaskin ABE — specialmodell. Säljes även med S. K. F. kullager. Levereras till svenska statliga institutioner. Överbetala icke rätstickningsapparat med lörsta svarer på två patenterade stickmaskin ABE — specialmodell. Säljes även med S. K. F. kullager. Levereras till svenska statliga institutioner. Överbetala icke rätstickningsapparat med lörsta svarer på två patenterade stickmaskin ABE — specialmodell. Säljes även med S. K. F. kullager. Levereras till svenska statliga institutioner. Överbetala icke rätstickningsapparat med lörsta svarer på två patenterade stickmaskin ABE — specialmodell.

NORDISKA TEXTILKOMPLET VAASGATA 15-17, STOCKHOLM.

Kära Farbror Hjulianus från U. S. A.!

Tack för Farbrors vänliga ord här ovan, fast de inte var utom många! — Det smärtar mig verkligen djupt att så hava strängt Farbrors Fordfrätt, uti att det inte alls ger mig i, att Farbror nästan aldrig kom fram till Farbror skulle, och lyckades det någon gång, så det var haltandes och lindandes och på ett för Farbror föga vädigt sätt, det måste väl Farbror medge. — Vad gjorde Farbror t. ex., när Farbrors fruntimmer skulle till Karlstad? — Blev dragen dit den sista biten med kättingar. Vad gjorde Farbror, när du skulle till Midсомarkmnrens? — Blev dragen den sista biten av Midсомarkmnrens smäpöjkar? — Vad gjorde Farbror, när du skulle till Stockholm? — Blev ståendes i ett dika mellan Stockholm och Soderåljätt och överlät fruntimmer till en barnhärtigt samarit i skapen av en bankkammare med en kvalitetsvagn, det var vad Farbror gjorde. Och närren, som släpas de Farbror uppför lacken den där gång, den vill Farbror nu efteråt inte känna, vill förstå jag. Men sånt är inte snällt av Farbror.

Men det är en sak som jag funderat på, alltegen tid jag fick Farbrors brev. Kanke det när allt kommer omkring inte är något fel på Farbror utan på Farbrors fruntimmer i stället. I så fall ber jag att i all underdriftlighet få lära Farbror ett litet knep, som kanske skulle kunna lönna dem — även gentofjardar kan ha nytta av små knep ibland. Sprick, frisk, illvänsa och så bakut för dom precis som vanligt, men gör det inte, när det finns, manfolk i närheten! Det är däri felat ligger, ser Farbror. Karlar är mycket bra och nyttiga att ha för fruntimmer ibland, det har Farbror alldeles rätt i, men absolut inte när dom — fruntimrén menar jag — skall handkas med Farbror och Farbrors kättingar. De lär sig ingenting om Farbrors kämpor och egenheter, och det lilla de lär sig, det glömmas dom, när Farbror alltid stannar framför manfolk. Om det sätter tar Farbrors lidandes historia aldrig i evighet en ända och det skulle på det djupaste smärta

Farbrors tillägna Rita.

Duktiga representerar för husmodersyrket

Oslo stadsfullmäktige skall i dagarna svöra frågan om den kommunala köttförsäljningen skall behållas eller avskaffas. Denna institution har vist sig vara lörande för staden, samtidigt som den verkar präriegerande på den privata köttandelen och försett husmodrarna med billig kött.

När nu från vissa håll inom stadsfullmäktige röster höjas för den kommunala köttförsäljningen utgående, händer något märkvärdigt. Oslo husmodrarna uppräddes med gemensamma krafter, som vilket annat yrke som helt och foedra, att den kommunala köttförsäljningen behållas. Vi vilja därför uppmarksambeten på, att flertalet av de husmodrarna, vilka som stådjurs till lakdom den fraktion inom vädvalfullmäktige, som önskar upphäva den kommunala köttförsäljningen, icke äro med om att detta sker, utan erbjude be att få behålla den. — Stadsfullmäktige måste tillnötigt husmodrarna skriva.

Vi äro i Sverige knäppt vana att anse husmodersarbete som ett yrke, jämställt med andra. Och vi ha ända tänkt oss husmodrarna som en väljäkrat att rikna med. I Oslo hör det däremot till vanligheten att husmodrarna samfällt kämpa för sina krafter, det må nu gälla blott elektricitet eller billig kött.

Husmodersföreningarna hos oss ha nog försett att låta komma denna upplätning av husmodrarna som soliditiska yrkeskämpare. Men arbetet på dess genomförande har gått sakta.

Glädjande

I dessa dagar annonserar Bankankompaniet en prisvinnning på Januarianbeten motsvarande 35 örens minskning per kg i mjölkhandeln. Detta prisfall har möjliggjorts genom ökad efterfrågan på bannern.

Man uppmanas ofta att ändra sina vanor inom hushållet därhän att frukt och grönsaker få en mera framstående plats på matbordeten. Men det är inte tillräckligt ända vanor, så länge vilketheten motsvarar ens medförda förställning om, att frukt är för dyr att njutas i vardagslag. Emellertid visar nu den ökade banankommissionen, att många hålla på att övertge sin uppmattning om frukt som lyxvara. Till bekning här den genast billigare. Och den knagliga vägen, som skall leda oss till en hälsosam mathållning, har jämnats ännu ett stycke.

Bageri & Konditori

29 Skeppargatan 29. Tel. 700 76. STOCKHOLM. Rekommenderer sina delikata bröd- och Konditorivaror av alla slag. (Ester Dominicus).

Majas Hembageri. Burgargatan 36, Stockholm. Tel. Kongsh. 34 68. Grämhalsbod o. Wafflor 10 proc. påkräddt ämness.

O S T realiseras.

Smörfaffären Framåt 28 Nybrogatan och Norrlandsgatan 13. Massage, Solbad, Ansikte o. Fotbehandling. Kongsgatan 64, nr. 2. Nära St 47. Fru AGNES SVENSSON. ESK Sjögården.

Gynna våra annonsörer!

Privatdetektiv Anton Brodén's Byrå

68 VASTERLÅNGGATAN 68. Åtaget alla till yrket hörande uppdrag.

SVENSKA PIANOFABRIKEN

Blekingegatan 61, Stockholm. Tel.: Söder 28 28. Förstklassiga pianon i olika träsger. Erkända av våra främsta musikere. Billiga priser. Reparationer o. stämningar utf. tillg.

En gedigen boksamling

utan känbar kostnad — kan envar förskaffa sig. Verk av de fröjdligen försönligheten, det internationella sinnefallet må växa inom ens eget folk. Ty om icke ändlig kraft finnes inom folken så de ingen ting att överföra till den stora transformatorn i Genève. Tillhör Red. Gösta Lindberg, Centralplan III — Gäde.

Det av N. F. K. Sveriges utarbetade LIVSTRYCKET

för barn och vuxna samt Promenader och vägvisare av bredare och smalare ytt utarbetade av Sv. Kv. Centr. Föreb. för Fys. Kultur, finnes och kan beställas i Anna Almqvists Spöghälsfrågor, Götögatan 95 i Stockholm. Telefon S 311 84.

Skånska Handskmagasinet

Fästergatan 55 i Stockholm. Telefon Norr 41 63. Stort lager av HANDSKAR, VANTYGAR O STRUMPFOR. Äldsta Handskaffär i Stockholm. Innehavare Fru Lotten Smilth.

Fru Emma Holmin

Manskyr, Fotbehandling, Frostskador, behandla. Hygieniskt ansiktsbehandling med Massage, Elektricitet, Violetta strålar och Vibrator. Cremer m. m. till salu. Lärtningsgatan 8. Tel. Norr 221 89.

Reumatism

behandlas och botas ofta på några dagar med egen, svensk metod. MASSÖF JOHN WALLIN. Reperingsgatan 11 5 x, hiss. Tel. N. 9495. Tjälfras säkert kl. 10-1 och 6-7.

Rök Teofani Crown de Luxe

Tobakshuset, Birger Jarlg. 13, Stockholm.

Rylander & Olsson

Box. Tidnings- & Accidensstryckeri. Levererar. Utvåkliga arbeten såsom BÖCKER, TIDNINGAR och AFFÄRSTRYCK till billigaste priser och kortaste tid.

STOCKHOLM Lilla Västgatan 25 - Norr 7808

Lotten Karlssons Trikafabrik

Starka hemskickade Herr-, Dam- o. Barnstrumpor på lager. Strumpor vidskickas, Socklyhö köpa. Kemi tvätt o. färgning emottages. Prima Filzar till salu. Sjöbjörgsgatan 41, Stockholm. Tel. Norr 101 40.

Ed. Emil Bäcklin

GLASMASTERI och RAMAFFÄR I AD. FREDRIKSTORG 1 STOCKHOLM

Gott arbete! Billigaste priser! Telefoner: 566, 318 21 & 237 21.

Vid oppligheten

och särskilt dagen efter är det välgörande och uppfriskande att dricka ett glas Fruktstall-Samarin. Det utrensar osunda och skadliga samlingar från kroppen och uppfriskar blodet, det ger välmående och vigör. Pris pr. fl. kr. 2.50. Säljes å apotek samt hos drog- och färdhandlare m. fl. Cadoretta Tekn. Fabrik - Stockholm